

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1719. usque ad annum 1720

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1782

VD18 13322648

§. 55. Francisci Mariæ Casinii Cardinalis extrema.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67659](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67659)

Sæc. XVIII rum millibus ex asse hæredem scribitur
A. C. 1719. quin pauperum Mediolanensium obedi-
 visceretur, in quos per Cardinales
 Scottum quatuor aureorum millia
 rogari præcepit, suppellectilem vero
 argenteam Jacobo III. Angliæ Regi
 lio assignavit. Demum vero die vigi-
 sima quarta Januarii Romæ septuaginta-
 narius decessit, sepultus in Ecclesia
 S. Caroli Mediolanensium Nationali

S. LV.

*Francisci Mariæ Casinii Cardinalis
extrema.*

Vit. Card.
t. I. p. 243.

Sequenti Mense ejusdem anni Fran-
 ciscus Maria Casinius Cardinalis
 bilis Aretinus idem mortalitatis fati
 experiebatur. Hic a pientissimis
 rentibus suis velut alter Samuel que-
 tocius (raro nunc inter primæ No-
 tatis homines exemplo) Deo confectus
 batur, a tenerisque annis pie libera-
 terque institutus, virtutum studium
 & literarum palæstram pari contentione
 percurrerat. Vix decimum quintum
 ætatis annum erat emensus, cum jam
 jam arctioris vitæ desiderio incitatus
 Habitum Ordinis Capuccinorum ad-
 meret, expletoque tyrocinnio jam
 militatis vitæque Asceticæ Magister
 diret, ceterosque præclaris animi

Sæc. XVIII.
A. C. 1719.

tibus præcelleret. Præterquam quod primævo naturæ beneficio docile, excitatumque nactus fuisset ingenium, ad literarum studia vocatus, nec ipse sibi ulla in re vel discendi ardore, vel laboris assiduitate defuit: unde Philosophiam & Theologiam docere iussus, dubium reliquit, fueritne propter vastam eruditionem magis, an propter singularem probitatem, humilitatemque admirandus: Aberat ab eo haud rara inter doctos vanitas, æmulatio aut invidia, affabilis, comis, moderatus, & erga omnes obsequiosus: Hac doctrina, hacque virtute spectatus, cunctos Instituti sui honores gradusque emensus est, Definitoris, Procuratoris, & Commissarii Generalis munere laudabiliter functus. Præcipua vero ejus cura in Evangelico Divini Verbi ministerio versabatur, & assidua sacræ Scripturæ & Patrum lectione ad tam arduum munus probe instructus, accedente mira verborum & sententiarum copia, vocisque Majestate, admodum nitidas gravesque orationes in clarioribus Italiæ urbibus habuit, personarum vitia Zelo vere Apostolico reprehendit, hæreticosque gravi rationum pondere, ac singulari moderatione confudit: Romæ etiam non raro innumeris pene Auditoribus avidissime confluentibus Verbi

Cc 4

Di-

Sæc. XVIII. Divini sementem sparsit, omniumque
 A. C. 1719 Cardinalium, ipsiusque Innocentii XIII.
 oculos, admirationemque tantopere in
 se rapuit, ut ab eodem summo Pontifice
 sacri Palatii Apostolici Concionator
 nominaretur, quo in munere Evangelica
 prorsus libertate plures per annos
 gliscentia vitia insecutus, quamplurimos
 ad meliorem frugem reduxit, Purpuratisque
 Patribus, atque Aulæ Romanæ universæ
 Canonicam præbuit vendi normam. Ipsemet
 Pontifex in omnibus ferme rebus arduis
 Casinium in consilium adhibuit, eique non raro
 Concionum argumenta præscripsit, præcipue
 ea occasione, qua quamplurimos ad
 Purpuram adspirare compererat; ut ergo
 illi, quos proximæ inaugurationis spes
 frustraretur, animo conciderent. Casinius
 apposite protulit illius Belliducis exemplum,
 qui ad obliganda sociorum militum
 vulnera proprium suum pallium etsi hoc pro
 paucorum duntaxat vulneribus sufficeret,
 dissecari iussit. Tot igitur meritorum
 suffragio subnixus celeberrimus hic Vir,
 Clementem XIII. sub quo adhucdum
 Apostolici Concionatoris munus jam per
 integros quindecim annos obibat, flexis
 etiam genibus, ne Bullam *Unigenitus*
 promulgaret, deprecatus est, nihilominus
 tamen Romana Purpura decorabatur,
 cunctisque ferme

ferme Congregationibus admotus, ad ^{Sæc. XVIII.} sublevandam ejus paupertatem, & su- ^{A. C. 1719.} stinendam cum decore Purpuram a Pon-
 tifice annuam quater mille aureorum
 pensionem obtinuit, Palatiumque de-
 cens quidem, omni tamen splendida
 suppellectili, aliisque ornamentis desti-
 tutum conduxit; multa etiam eaque egre-
 gia beneficia Ecclesiæ suæ Titulari ad
 S. Priscam liberali manu contulit, &
 quotannis pro illius ampliacione atque
 ornatu mille scuta impendit: nec digni-
 tatis splendor illum absterruit, quomi-
 nus non raro in Sacello Pontificio tanta
 animi corporisque intensione sermones
 haberet, ut sæpe in infirmitatem incide-
 ret: hispidam quoque sui Ordinis ve-
 stem nunquam dimisit, sed eam adhuc
 Cardinalis super nudam carnem gesta-
 vit: mensa usus est vulgari, frugalique,
 ejusque Confratribus usitata: Ita piam
 ipse traduxit vitam usque ad decimam
 quartam Februarii, qua die post receptam
 summi Pontificis benedictionem, & exi-
 guas suas facultates Congregationi de
 Propaganda relictas anno ætatis suæ
 septuagesimo primo vivis valedixit, tu-
 mulatus in Ecclesia sui Ordinis, adjecta
 humili hac inscriptione. *Fr. Franc.*
Maria Cardinalis S. Priscæ Capuccinorum.
Orats pro eo.

Sæc. XVIII

A.C. 1719.

Typis edidit suos sermones Pa-
gyricos, necnon suas orationes in Pa-
latio Apostolico habitas, præter alium
librum, cui titulus: *Consilia Sapientis*,
quæ omnia opera in latinum versa Au-
gustæ, & Græcii 1739. recusa profant.

§. LVI.

*Nicolai Acciaiolii Cardinalis
decessus.*

*Purp. doct.
supple. l. 4.
pag. 610.*

Tertius ex Purpuratis hoc anno de-
natis erat Nicolaus Acciaiolius pe-
tria Etruscus, qui ex pervetusta acci-
bili familia ortus, pueritiam, & ju-
ventutem suam acri præditus ingenio
literis uberrime excoluit, atque indefe-
ssa industria ad majora scientiarum
incrementa provolans, tanto profectus
Jurisprudentiæ incubuit, ut maxime
primaria Aulæ Romanæ munia eve-
ctus, demum ad altiora celeri gradu pro-
gressus fuerit. Eminuit tanta morum
innocentia, agendique dexteritate, ut
plurium Urbium Gubernator, Camera
Apostolicæ Clericus ab Innocentio X.
& ab Alexandro VII. Generalis am-
barum Commissarius, ac demum Audi-
tor Generalis ejusdem Cameræ denun-
tiaretur, quo munere dum summa cum
laude fungitur, a Clemente IX. Romanæ
Purpura, ac insuper Ferrariensi Legatione